

адміністративних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 20 000 грн.

Придбані (створені) основні засоби визнаються за первісною вартістю. Після первісного визнання подальший облік основних засобів, здійснюється за первісною вартістю (собівартістю) з вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від зменшення корисності.

Витрати, що здійснюються для підтримання об'єктів основних засобів у придатному для використання стані та одержання визначеної суми майбутніх економічних вигод від його використання, включаються до складу витрат звітного періоду і не впливають на його залишкову вартість.

Облік витрат, пов'язаних із поліпшенням основних засобів, здійснюється за рахунками обліку капітальних інвестицій. Первісна вартість основних засобів збільшується на суму витрат, пов'язаних із поліпшенням (модернізація, модифікація, добудова, дообладнання, реконструкція тощо), у результаті чого збільшуються майбутні економічні вигоди, первісно очікувані від використання цього об'єкта.

Амортизація. Амортизація основних засобів розраховується прямолінійним методом з метою рівномірного зменшення первісної вартості протягом строку їх корисного використання (експлуатації) за наступними нормами:

Вид	Строки корисного використання (у роках)
Персональні комп'ютери, ноутбуки	5
Телефони, факси, копіювальні апарати	3
Сервери, програмно-технічні комплекси, мережеве обладнання, термінали	5
Офісне обладнання, меблі	5
Інші основні засоби	5

Нематеріальні активи. МСБО 38 «Нематеріальні активи».

Придбані нематеріальні активи первісно визнаються за собівартістю. Після первісного визнання нематеріальні активи відображаються за собівартістю за вирахуванням накопиченої амортизації або будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності.

Нематеріальні активи, створені усередині компанії, за винятком капіталізованих витрат на розробку, не капіталізуються, і відповідні витрати відображаються у прибутках та збитках за період, у якому вони виникли.

Нематеріальні активи з визначеним строком корисного використання амортизуються протягом усього строку їх корисного використання. Строки корисного використання та методи амортизації нематеріальних активів переглядаються принаймні раз на рік і коригуються на перспективній основі, якщо це необхідно.

Амортизація нараховується за прямолінійним методом протягом таких очікуваних строків корисного використання відповідних активів:

Вид	Строки корисного використання (у роках)
Програмне забезпечення	4

Доходи або витрати від припинення визнання нематеріального активу оцінюються як різниця між чистою виручкою від вибуття активу та балансовою вартістю активу і визнаються у звіті про сукупний дохід як інші витрати.

Оренда. МСФЗ 16 «Оренда».

Оренда визнається, вимірюється та презентується відповідно до МСФЗ 16 «Оренда». Застосовуючи МСФЗ 16, Товариство робить коригування, які впливають на оцінку орендних

зобов'язань та оцінку активу з права користування. Це включає в себе визначення договорів, до яких застосовується МСФЗ 16, визначення строку оренди та ставки відсотка щодо майбутніх орендних платежів.

Значні судження при визначенні строку оренди в договорах з можливістю (опцією) продовження оренди

Товариство визначає строк оренди, як невідомий період оренди разом з періодами, по відношенню до яких передбачена можливість (опціон) продовження оренди, якщо є достатня впевненість в тому, що він буде реалізований, або періодами, по відношенню до яких передбачена можливість (опціон) припинення дії оренди, якщо є достатня впевненість в тому, що він не буде реалізований.

Товариство застосовує судження для обґрунтування чи є достатньою впевненість в тому, що він скористається можливістю (опцією) продовження оренди. При цьому Товариство бере до уваги всі відповідні факти та обставини, які створюють економічний стимул для Товариства скористатися можливістю (опцією) продовження оренди. Після дати початку оренди Товариство повторно оцінює строк оренди при виникненні значних подій або зміні обставини, які Товариство може проконтролювати, та які впливають на його рішення скористатися (або не скористатися) можливістю (опцією) продовження строку оренди (наприклад: зміна бізнес-стратегії).

Амортизація відноситься на прибутки та збитки за прямолінійним методом.

На дату початку оренди Товариство визнає актив з права користування, а також орендне зобов'язання та оцінює його за теперішньою вартістю орендних платежів, не сплачених на таку дату. Ключовими вихідними даними для оцінки орендного зобов'язання є ставка дисконтування, розмір орендних платежів, строк оренди. Щодо ставки дисконтування, Товариство використовує або відсоткову ставку, яка вказана в договорі оренди або середню ринкову ставку за довгостроковими кредитами (згідно статистичних даних НБУ).

У подальшому Товариство оцінює актив з права користування за собівартістю з вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації.

Орендне зобов'язання переоцінюється, якщо виконується будь-яка з таких двох умов: або змінився строк оренди, або змінилася оцінка можливості придбання базового активу. Переоцінка здійснюється шляхом дисконтування переглянутих орендних платежів з використанням переглянутої ставки дисконту.

Товариство вирішило не визнавати актив з права користування та орендні зобов'язання до оренди зі строком 12 місяців або менше, та оренди, за якою базовий актив є малоцінним. Орендні платежі, пов'язані з такою орендою, визнаються в звіті про сукупний дохід як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди.

Резерви за зобов'язаннями. МСБО 37 «Резерви, умовні зобов'язання та умовні активи».

Резерви за зобов'язаннями, що визнаються в балансі Товариства, є забезпеченнями їх виконання в майбутньому, та свідчать про можливі втрати внаслідок вибуття ресурсів, пов'язаного з виконанням Товариством таких зобов'язань.

Товариство визнає забезпечення (резерв), якщо одночасно виконуються такі умови:

- Товариство має зобов'язання (юридичне чи конструктивне) внаслідок минулої події;
- імовірно, що вибуття ресурсів, що містять економічні вигоди, буде необхідним для виконання зобов'язання;
- можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Товариство не визнає забезпечення для майбутніх операційних збитків.

Умовні зобов'язання не відображаються у звіті про фінансовий стан. Розкриття інформації щодо таких зобов'язань надається, за винятком випадків, коли відтік ресурсів для виконання таких зобов'язань є малоймовірним. Умовні активи не визнаються у звіті про фінансовий стан. Розкриття інформації щодо таких активів надається, коли надходження пов'язаних із ними економічних вигод є ймовірним.

Податок на прибуток. МСБО 12 «Податки на прибуток»

Податок на прибуток відображається відповідно до вимог законодавства, які діяли або фактично були введені в дію станом на звітну дату. Витрати з податку на прибуток включають поточний податок і відображаються у звіті про прибутки та збитки, крім випадків, коли вони відображаються безпосередньо у складі іншого сукупного доходу.

Поточні витрати з податку на прибуток являють собою суму, що, як очікується, має бути сплачена податковим органам або відшкодована ними стосовно оподаткованого прибутку чи збитку за поточний та попередні періоди. Інші податки, за винятком податку на прибуток, відображаються у складі адміністративних та інших витрат.

Визнання доходів і витрат. МСФЗ 15 «Дохід за договорами з клієнтами», МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», МСБО 23 «Витрати на позики».

Основним джерелом доходу Товариства є процентні доходи від надання споживчих позик. Доходи визнаються у періоді їх нарахування відповідно до договірних умов. Доходи оцінюються за справедливою вартістю винагороди, що підлягає отриманню, за вирахуванням податків, утримуваних від імені державних органів.

Витрати на позики, які безпосередньо пов'язані з придбанням, створенням або будівництвом кваліфікованого активу, капіталізуються як частина його первісної вартості. Інші витрати на позики визнаються у складі витрат того періоду, в якому вони були понесені. Витрати на позики включають витрати за відсотками та інші витрати, пов'язані із залученням позикових коштів.

Прибутки або збитки від фінансових активів і зобов'язань, які обліковуються за амортизованою собівартістю, визнаються у звіті про фінансові результати.

Винагороди працівникам. МСБО 19 «Виплати працівникам».

Всі винагороди працівникам Товариство враховується як поточні, відповідно до МСБО 19 «Виплати працівникам».

Виплати працівникам включають:

- а) короткострокові виплати працівникам, такі як заробітна плата, оплачені щорічні відпустки та тимчасова непрацездатність;
- б) виплати при звільненні.

У процесі господарської діяльності Товариство сплачує обов'язкові внески до Державного Пенсійного фонду за своїх працівників, в розмірі передбаченому Законодавством України.

Власний капітал

Власний капітал Компанії включає такі категорії:

- статутний капітал;
- резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди Компанії;
- резерви переоцінки основних засобів;
- прибуток/збиток минулих років;
- прибуток/збиток поточного року.

Статутний капітал – сукупність матеріальних та грошових коштів, наданих засновниками Товариства в постійне користування, в обмін на акції/корпоративні права та в розмірі визначеному у Статуті Товариства.

Розмір статутного капіталу може бути змінено (збільшено чи зменшено) за Рішенням Єдиного засновника у порядку, встановленому чинним законодавством України.

Статутний капітал сформовано (zareєстровано і сплачено) у повному обсязі.

Фінансовий результат формується розрахунковим методом як різниця між залишками за рахунками доходів і витрат поточного року.

У фінансовому обліку в національній валюті капіталізований нерозподілений прибуток минулих років являє собою накопичення та використання фінансового результату з початку діяльності Компанії.

Використання нерозподіленого прибутку можливо у випадках, передбачених діючим законодавством та Статутом Товариства.

Нерозподілений прибуток, що залишається у розпорядженні Товариства після сплати податків і обов'язкових платежів, розподіляється на формування резервних та інших фондів, збільшення капіталу і виплату дивідендів на підставі Рішення засновників Товариства.

5. Нові та переглянуті стандарти та тлумачення

Перехід на нові та переглянуті стандарти

З 01 січня 2024 року та пізніше набирають чинності такі зміни до МСФЗ:

- Зміни до МСБО (IAS) 1 “Подання фінансової звітності” – “Класифікація зобов'язань як поточні та непоточні”;
- Зміни до МСБО (IAS) 1 “Подання фінансової звітності” – “Непоточні зобов'язання із спеціальними умовами”;
- Зміни до МСФЗ (IFRS) 16 “Оренда” – “Орендне зобов'язання в операціях продажу та зворотної оренди”;
- Зміни до МСБО (IAS) 7 та МСФЗ (IFRS) 7 – “Угоди про фінансування постачальника”;
- Зміни до МСБО (IAS) 21 “Вплив змін валютних курсів” – “Відсутність конвертованості”.

Зміни до МСБО 1 “Подання фінансової звітності” – “Класифікація зобов'язань як поточні та непоточні”.

Уточнено, що зобов'язання класифікується як непоточне, якщо суб'єкт господарювання має право відстрочити врегулювання зобов'язання щонайменше на 12 місяців – це право має існувати на дату закінчення звітного періоду. Право відстрочити врегулювання зобов'язання щонайменше на 12 місяців після закінчення звітного періоду має бути реальним і має існувати на дату закінчення звітного періоду, незалежно від того, чи суб'єкт господарювання планує скористатися цим правом.

Якщо право відстрочити врегулювання зобов'язання залежить від виконання суб'єктом господарювання певних умов, то таке право існує на дату закінчення звітного періоду тільки в тому випадку, якщо суб'єкт господарювання виконав ці умови на дату закінчення звітного періоду. Необхідно виконати ці умови на дату закінчення звітного періоду, навіть якщо перевірка їх виконання здійснюється кредитором пізніше. На класифікацію зобов'язання не впливає ймовірність того, що суб'єкт господарювання використає своє право відстрочити врегулювання зобов'язання щонайменше на 12 місяців після закінчення звітного періоду.

Наразі ці зміни не вплинули на фінансові показники Товариства в звітному періоді

Зміни до МСБО 1 “Подання фінансової звітності” – “Непоточні зобов'язання із спеціальними умовами”

Зміни передбачають, що, суб'єкт господарювання може класифікувати зобов'язання, що виникають за кредитною угодою, як непоточні, якщо право суб'єкта господарювання відстрочити погашення цих зобов'язань обумовлене виконанням суб'єктом господарювання спеціальних умов протягом дванадцяти місяців після завершення звітного періоду.

Зокрема, в примітках необхідно буде розкрити інформацію, що дає змогу користувачам фінансової звітності зрозуміти ризик того, що зобов'язання можуть стати такими, що підлягають поверненню протягом 12 місяців після завершення звітного періоду:

а) інформацію про спеціальні умови (включно з характером спеціальних умов і тим, коли від суб'єкта господарювання вимагається їх виконувати) та балансову вартість пов'язаних зобов'язань;

б) факти та обставини, якщо такі існують, які вказують на те, що суб'єктові господарювання може бути складно виконувати спеціальні умови: наприклад, про те, що суб'єкт господарювання протягом звітного періоду чи після його завершення вчинив дії, спрямовані на уникнення чи обмеження наслідків потенційного порушення.

Наразі ці зміни не вплинули на фінансові показники Товариства в звітному періоді

Зміни до МСФЗ 16 “Оренда”

Зміни пояснюють, як суб'єкт господарювання відображає в обліку продаж і зворотну оренду після дати операції.

Операція продажу з подальшою орендою – це операція, за якою суб'єкт господарювання продає актив і орендує той самий актив у нового власника на певний період часу.

Внесені зміни доповнюють вимоги МСФЗ 16 щодо продажу та зворотної оренди, тим самим підтримуючи послідовне застосування цього стандарту. А саме, змінами уточнено, що орендар-продавець не визнає ніякої суми прибутку або збитку, що стосується права користування, збереженого за орендарем-продавцем. Разом з тим, це не позбавляє орендаря-продавця права визнавати у прибутку або збитку будь-який прибуток або збиток, пов'язаний з частковим або повним припиненням такої оренди.

Наразі ці зміни не вплинули на фінансові показники Товариства в звітному періоді

Зміни до МСФЗ 7 “Звіт про рух грошових коштів” та МСФЗ 7 “Фінансові інструменти: розкриття інформації” – “Угоди фінансування постачальників”

Змінами передбачено вимоги до розкриття інформації про свої угоди фінансування постачальників, яка надає користувачам фінансової звітності можливість оцінювати вплив таких угод на зобов'язання та рух грошових коштів суб'єкта господарювання та його експозицію щодо ризику ліквідності.

Ключові зміни до МСФЗ 7 та МСБО 7 включають вимоги до розкриття:

- умов угод про фінансування;
- балансової вартості фінансових зобов'язань, що є частиною угод про фінансування постачальників та статті, в яких відображені ці зобов'язання;
- балансової вартості фінансових зобов'язань, за якими постачальники вже отримали оплату від постачальників фінансових послуг;
- діапазону строків оплати як за фінансовими зобов'язаннями, які є частиною цих угод.

Згідно з змінами, суб'єкти господарювання мають розкривати тип та вплив негрошових змін балансової вартості фінансових зобов'язань, які є частиною угоди про фінансування постачальників.

Зміни набувають чинності для річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2024 року або після цієї дати, протягом першого року порівняльна інформація не потрібна.

Наразі ці зміни не вплинули на фінансові показники Товариства в звітному періоді

Зміни до МСБО 21 “Вплив змін валютних курсів” – “Відсутність конвертованості”

Зміни є обов'язковими до застосування з 01.01.2025. Раннє застосування дозволено.

Зміни стосуються визначення конвертованої (обмінюваної) валюти. Стандарт доповнено визначенням, що таке конвертована валюта, настановами, як визначити чи є валюта конвертованою, як визначити спот-курс, якщо валюта не є конвертованою, та як розкрити це у фінансовій звітності.

Необхідно визначити, чи обмінюється валюта на інші. Якщо валюта не є конвертованою/обмінюваною, суб'єкт господарювання оцінює спот-курс та розкриває інформацію, яка дає змогу користувачам фінансової звітності зрозуміти, як валюта, що не

обмінюється на іншу валюту, впливає або очікується, що впливатиме, на фінансові результати діяльності, фінансовий стан та грошові потоки суб'єкта господарювання.

Для досягнення цієї мети суб'єкт господарювання розкриває інформацію про:

- а) характер і фінансові наслідки того, що валюта не є конвертованою;
- б) використаний(і) спот-курс(и);
- в) процес оцінки;
- г) ризики, на які наражається суб'єкт господарювання через те, що валюта не є конвертованою.

Наразі ці зміни не вплинули на фінансові показники Товариства в звітному періоді

Із 01 січня 2026 року набирають чинності зміни до МСФЗ 7 "Фінансові інструменти: розкриття інформації" та МСФЗ 9 "Фінансові інструменти": "Зміни до класифікації та оцінки фінансових інструментів".

Унесені зміни стосуються вимог щодо здійснення розрахунків за фінансовими зобов'язаннями за допомогою системи електронних платежів та оцінки договірних характеристик грошових потоків фінансових активів, у тому числі тих, що пов'язані з екологічними, соціальними та управлінськими аспектами (ESG). Крім того, змінено вимоги до розкриття інформації щодо інвестицій в інструменти власного капіталу, що призначені як такі, що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, додано вимоги до розкриття інформації для фінансових інструментів з умовними характеристиками, які не стосуються безпосередньо основних кредитних ризиків і втрат.

Наразі ці зміни не вплинули на фінансові показники Товариства в звітному періоді

"Щорічні вдосконалення стандартів бухгалтерського обліку за МСФЗ" – том 11, які набирають чинності для річних періодів, що починаються з 01 січня 2026 року. Раннє застосування дозволено.

Ці зміни вносяться до:

- МСФЗ 1 "Перше застосування міжнародних стандартів фінансової звітності". Зокрема внесено зміни до МСФЗ 1 для забезпечення їх відповідності вимогам МСФЗ 9 "Фінансові інструменти" (далі – МСФЗ 9), додано перехресні посилання для підвищення зрозумілості МСФЗ 1.

Відповідно до внесених змін суб'єкти господарювання не повинні відображати у своєму першому звіті про фінансовий стан за МСФЗ будь-яких відносин хеджування, які не відповідають критеріям обліку хеджування за МСФЗ 9;

- МСФЗ 7 "Фінансові інструменти: розкриття інформації".

Зміни стосуються розкриття інформації, пов'язаної з визнанням різниць між ціною операції та справедливою вартістю на дату первісного визнання. Зміни внесені для узгодження формулювання положень Керівництва щодо впровадження МСФЗ 7 "Фінансові інструменти: розкриття інформації" з відповідними положеннями МСФЗ 7 та поняттями МСФЗ 9 і МСФЗ 13;

- МСФЗ 9 "Фінансові інструменти".

Зміни стосуються припинення орендарем зобов'язань з оренди відповідно до вимог МСФЗ 9. Також з деяких положень МСФЗ 7 виключено термін "ціна операції" для усунення невідповідностей між МСФЗ 7 та МСФЗ 9, МСФЗ 15;

- МСФЗ 10 "Консолідована фінансова звітність".

Зміни внесені з метою усунення невідповідності між параграфами МСФЗ 10, щоб уточнити, що відносини, які описані в параграфі Б74, є лише одним із прикладів обставини, за якої потрібно застосовувати судження, щоб визначити, чи діє сторона як фактичний агент чи ні;

- МСБО 7 "Звіт про рух грошових коштів".

Зміна полягає в оновленні термінології МСБО 7 "Звіт про рух грошових коштів" щодо грошових потоків, пов'язаних з інвестиціями в дочірні, асоційовані та спільні підприємства.

Наразі ці зміни не вплинули на фінансові показники Товариства в звітному періоді

Нові стандарти, що набирають чинності з 01 січня 2027 року

МСФЗ 18 "Подання та розкриття інформації у фінансовій звітності"

Новий стандарт бухгалтерського обліку МСФЗ 18 "Подання та розкриття інформації у фінансовій звітності" (далі – МСФЗ 18) замінює МСБО 1 "Подання фінансової звітності".

МСФЗ 18 встановлює вимоги до подання та розкриття інформації у фінансовій звітності загального призначення (фінансовій звітності) з метою забезпечення надання доречної інформації, яка достовірно відображає активи, зобов'язання, власний капітал, доходи та витрати суб'єкта господарювання. Упровадження МСФЗ 18 не вплине на чистий прибуток суб'єкта господарювання, а лише змінить спосіб подання результатів у звіті про сукупний дохід і в примітках до фінансової звітності.

МСФЗ 18 стандартизує формати подання фінансових результатів, усуваючи розбіжності, які раніше ускладнювали порівняльний аналіз фінансових результатів між різними компаніями, та вводить термін "операційний прибуток" як важливий показник для оцінки операційних результатів. Стандарт вимагає від компаній чітко розподілити доходи та витрати за такими категоріями, як операційна, інвестиційна та фінансова, з урахуванням наявності особливих видів основної діяльності. Новий стандарт визначає та вимагає від суб'єктів господарювання розкривати показники ефективності, визначені керівництвом (управлінські показники ефективності), за якими має бути розкрита інформація про їх узгодження / звірку з найбільш прямо порівнюваними проміжними підсумками фінансових результатів, подання яких вимагається МСФЗ 18, і в складі фінансової звітності будуть підлягати обов'язковому аудиту.

Стандарт також встановлює вдосконалені вимоги стосовно агрегування та дезагрегування інформації в основних фінансових звітах та/або примітках.

МСФЗ 18 спрямований на підвищення якості поліпшення якості звітності суб'єктів господарювання, підвищення рівня довіри з боку інвесторів та інших користувачів, узгодженості інформації для здійснення аналізу та порівняння. Суб'єктам господарювання необхідно розпочати вивчення та підготовку до звітування за новим стандартом, насамперед із визначення оцінки впливу, перегляду облікової політики, агрегації даних, адаптації систем і процесів для підготовки фінансової звітності.

Наразі ці зміни не вплинули на фінансові показники Товариства в звітному періоді

МСФЗ 19 "Дочірні підприємства, що не є підзвітними громадськості: розкриття інформації". Дозволяється дострокове застосування.

МСФЗ 19 дає змогу спростити процеси звітування для дочірніх компаній, що перебувають у сфері застосування МСФЗ 19, зменшуючи витрати та зберігаючи корисність фінансової звітності для її користувачів.

МСФЗ 19 дає змогу дочірнім компаніям складати лише один комплект звітності для задоволення потреб як материнської компанії, так і потреб власних користувачів фінансової звітності, зменшує вимоги до розкриття інформації дочірніх компаній.

Дочірня компанія має право застосовувати МСФЗ 19, якщо:

- дочірня компанія не є публічно підзвітною / підзвітною громадськості (тобто її боргові зобов'язання чи інструменти власного капіталу не перебувають в обігу на публічному ринку або в процесі випуску для обігу на публічному ринку) та не є фінансовою установою; і
- проміжна або кінцева материнська компанія складає консолідовану фінансову звітність, яка доступна для публічного використання та відповідає вимогам МСФЗ.

У зв'язку із введенням МСФЗ 19 вносяться зміни до інших стандартів бухгалтерського обліку МСФЗ.

Наразі ці зміни не вплинули на фінансові показники Товариства в звітному періоді

Товариство у фінансовій звітності за 12 місяців 2024 року не застосовувало достроково опубліковані МСФЗ, поправки до них та інтерпретації. Прогнозований (очікуваний) ступінь впливу опублікованих МСФЗ, поправок до них та інтерпретацій на наступні звітні періоди вивчається підприємством.